

ZPRAVODAJ GKL 1/2018 – ČERVEN

90. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KLUBU

1928
GOLFOVÝ KLUB LIŠNICE

Vážení a milí přátelé, členky a členové Golfového klubu Lišnice a všichni příznivci našeho hřiště,

dne 21. listopadu letošního roku uplyne 90 let od historické chvíle, kdy byl v bytě Adolfa Hoffmeistera založen náš klub – Golfový klub Lišnice.

Stal se tehdy druhým nejstarším českým klubem a je dodnes jediným v České republice, jehož činnost nebyla za celou dobu nikdy přerušena. Golf se na našem hřišti hrál i v přetěžkých dobách válečných i v období komunistické totality.

Publikace, články či texty mapující historii našeho klubu se většinou zaměřují na okolnosti související se založením klubu a první dekádu jeho existence. Zavádějí nás do doby první republiky, založení klubu a prvních meziklubových klání, vypráví o budování klubovny a skvělých úspěších nejlepšího hráče tehdejší generace Hanno Tondera. Mnohem méně už víme o historii našeho klubu v letech poválečných, o období existence klubu za komunistické totality a zejména o vývoji v porevolučních letech.

Chtěli jsme tedy v roce našeho klubového jubilea připravit krátké ohlédnutí za celou historii Golfového klubu Lišnice.

Jsem moc rád, že člověk nejpovolanější, jehož celý život je spjat s naším klubem, pan Prokop Sedlák, pro nás připravil následující text, kterým nás provede chronologicky po jednotlivých dekádách 90letou historií našeho klubu, která bohužel byla mnohokrát i bojem o jeho přežití.

Naše vzpomínka a poděkování za uplynulých 90 let našeho klubu a gol-

fu na Lišnici patří nejenom těm, kteří klub a hřiště uvedli v život, ale všem, kteří prakticky ve všech generacích a ve všech historických etapách museli bojovat za jejich zachování a rozvoj.

Přeji Golfovému klubu Lišnice, aby byl nadále jedním z pilířů českého golfu. Buďme hrdí na bohatou historii našeho klubu a udržujme nadále vzájemnou přátelskou atmosféru, ať golfová hra na Lišnici přináší nadále radost a potěšení nám i dalším generacím.

A nyní se přenesme o 90 let zpátky do doby otců zakladatelů a připomeňme si atmosféru začátků golfu na Lišnici i léta následující.

Petr Gottwald, prezident GKL

DEVADESÁTILETÁ HISTORIE GOLFOVÉHO KLUBU LIŠNICE

Golfový klub Lišnice a jeho hřiště poskytuje již devadesát let nepřetržitě radost z golfu, odpočinek od denních starostí a příležitost k setkávání lidí a navazování trvalých přátelství. Detailnější pohled na historii klubu však odhalí i období, kdy za existenci klubu bylo třeba bojovat a kdy existence klubu byla vážně ohrožena. Připomeňme tedy, co významného se v jednotlivých obdobích života GKL událo, i když tato exkurze do historie klubu bude velmi stručná.

První desetiletí existence klubu (1929 až 1938)

Toto období lze charakterizovat jako šťastné období rozvoje. Připomeňme ve stručnosti, co mu předcházelo.

Začátek golfových aktivit vedoucích k založení budoucího GKL je časově

vymezen rokem 1923. V tomto roce Adolf Hoffmeister a jeho dva přátelé přivezli z Anglie vybavení pro hru, které tvořil starý bag s větším počtem zánovních golfových holí s hickorovými shafty a několik míčů. První pokusy mladých golfových nadšenců se konaly na loukách ve Strančicích u Prahy. Zde však pozemek pro budoucí golfové hřiště k dispozici nebyl.

Začátkem podzimu 1928 objevil Ladislav Haškovec poblíž obce Lišnice u Prahy pastvinu charakterem připomínající skotská linksová hřiště a podle tehdejších měřítek dostatečně velkou pro golfové hřiště. Jednání se starostou obce Lišnice bylo úspěšné a vyústilo v dohodu o uzavření pachtovní smlouvy na pozemek. Na základě toho byl dne 21. listopadu 1928 v bytě Adolfa Hoffmeistera založen Golfový klub Lišnice. Klub založilo 12 členů a jeho prvním prezidentem se stal Karel Vávra.

Zájezdy členů z Prahy na hřiště měly charakter organizovaných hromadných výprav auty s tábořením na dekách pod širým nebem. Současně však probíhaly i vícedenní zájezdy s přespáváním v obci Lišnice v hospodě U Křížů nebo v soukromí.

Karel Vávra a Prokop Sedlák (1930)

V prosinci 1931 došlo k významné události pro český a slovenský golf: byl založen Golfový svaz ČSR. Svaz založily čtyři ze šesti tehdy existujících klubů. Byly to Golf Club Praha (GCP), Golfový klub Líšnice, Ringhoffer Golf Club Volešovice a Golf Club Piešťany. Převážně německé kluby z Mariánských Lázní a Karlových Varů do svazu nevstoupily.

Na podzim 1932 se konalo na líšnickém hřišti meziklubové utkání GKL–GCP. Pro tuto událost byl zapůjčen altán. Porážka GKL od favorizovaného GCP 7,5:10,5 bodu byla celkem přijatelná.

Líšnické hřiště mělo v tu dobu největší křižující se jamek. Křižováním jamek se dosáhlo poměrně uspokojivé celkové délky hřiště, které bylo jen o málo kratší než devítijamkové hřiště v Motole. Systém křižování se několikrát měnil, v roce 1941 se však ustálil a hrál se pak bez větších změn až do osmdesátých let.

Dne 10. června 1933 byla na líšnickém hřišti otevřena klubovna, která se stala vyhledávaným společenským místem. Byla vybavena i pro přespávání, takže umožnila i vícedenní pobyty.

Dostavěná klubovna (1933)

Čtyřleté období od roku 1935 do roku 1938 se považuje za zlatý věk předválečného československého golfu. Po třech letech izolace přistoupily do Golfového svazu ČSR i kluby z Mariánských Lázní a Karlových Varů. Tím získal svaz další tři hřiště pro pořádání soutěží, z toho dvě osmnáctijamková. Golfový svaz ČSR se na podzim 1937 stal spoluzakladatelem Evropské golfové asociace.

V červenci 1938 bylo dáno do provozu nové klánovické hřiště.

V předválečném období byl nejlepším československým hráčem líšnický Hanno Tonder. Kromě řady vítězství na různých turnajích se stal i dvakrát mezinárodním mistrem republiky.

Politické události roku 1938 však znamenaly tragický obrat. Po odtržení pohraničních území ztratil československý golf tři západočeská golfová hřiště a dva kluby. Zlatý věk československého golfu skončil.

Druhé desetiletí existence klubu (1939 až 1948)

Toto období lze charakterizovat jako období válečného přežívání a poválečné úlevy.

Po tragických událostech podzimu 1938 následovaly události ještě tragičtější. 14. března 1939 došlo k rozpadu okleštěné druhé republiky odtržením Slovenska a následujícího dne, 15. března, k obsazení zbytku republiky německou armádou. Den nato byl okupanty vytvořen Protektorát Čechy a Morava. Nastalo těžké období, které divoce zamíchalo osudy řady českých golfistů.

Život však šel dál a v první polovině roku 1939 přinášel zatím ještě mírové denní starosti a radosti. V pátek 14. července 1939 oslavil GKL dokončení studny. Konečně přestalo nepohodlné dovážení vody z vesnice a GKL měl svůj vodní zdroj.

Za války zcela ustalo ježdění auty na Líšnici. Většinou se jezdilo vlakem přes Klíнец či Bojov, ale i přes vzdálenější Všenory. Mladší členové jezdili z Prahy na kolech. Pobyty v líšnické klubovně se prodlužovaly. Dvoudenní přes víkend byly velmi časté, přibýly však i pobyty vícedenní.

Dne 30. listopadu 1940 se úmrtím barona Ringhoffera uprázdnila funkce předsedy Českomoravského golfového svazu. Na X. valné hromadě svazu dne

4. května 1941 byl novým předsedou svazu zvolen stávající prezident GKL JUDr. Ludvík Vaněk. Místopředsedou byl zvolen další člen GKL Dr. Zdeněk Klan.

Dne 27. května 1942 byl úspěšně proveden atentát na zastupujícího říšského protektora pro Čechy a Moravu Reinharda Heydricha a okamžitě bylo vyhlášeno stanné právo. Jako odplata začaly popravy českých lidí. Mezi prvními byl popraven prezident GKL a předseda Českomoravského golfového svazu JUDr. Ludvík Vaněk. Pro všechny členy GKL to byl strašný šok.

Ludvík Vaněk (1932)

Pátkem 3. července 1942 bylo ukončeno stanné právo, ale golfové aktivity se obnovily až koncem srpna. Líšnice dále sloužila jako útočiště. První zájezdy na hřiště v roce 1943 začaly již koncem února. Jezdilo se hodně, lidé se vzájemně posilovali.

Během podzimu a zimy 1944 se vyskytlo pro GKL první velké nebezpečí. Začal tlak od místních fotbalistů, aby byla ukončena opakovaně prodlužovaná nájemní smlouva na pozemek hřiště. Fotbalisté si totiž nejrovnější část ve středu golfového hřiště vyhlédli pro svoje fotbalové hřiště. Jednání o této nové situaci bylo započato v neděli 28. ledna 1945 a pokračovalo i po válce.

V neděli 13. května 1945 zaplavily Lišnici jednotky Rudé armády. Obsadily i klubovnu GKL. Do obce a jejího okolí přišlo přes 6000 vojáků a 1600 koní. Ve středu 23. května 1945 uspořádali vojáci na golfovém hřišti vojenskou přehlídku. 6. června 1945 vojsko Lišnici opustilo.

Poválečné lišnické hřiště bylo zhyzděno fotbalovými brankami a jeho budoucnost byla s ohledem na přednost fotbalistů nejistá. Fotbalové hřiště SK Lišnice bylo slavnostně otevřeno dne 5. srpna 1945. Když se náhodou nehrál fotbal, mohl se hrát i golf. O víkendech se však fotbal hrál téměř vždy.

Fotbalisté ovládali střed hřiště téměř celý rok 1946. Potom na základě dohody získali pozemek jiný, za který nájem platila obec. Po bezvýsledném čekání na odstranění branek a laviček byla členy GKL v sobotu 3. května 1947 provedena jejich likvidace.

Přišel únorový puč. Již 27. února 1948 předsednictvo tzv. Ústředního akčního výboru Národní fronty direktivně rozhodlo, že jedinou tělovýchovnou organizací bude Sokol a že do této organizace musí přejít všechny tělovýchovné, sportovní a turistické svazy, spolky a kluby.

Nastaly čistky prováděné tzv. akčními výbory. GCP byl zrušen jeho včleněním do menšího Českého golfového klubu (ČGK), který tak ovládl klánovické hřiště. Následně se ČGK stal Sokolem jinonického závodu Jana Švermy. Aby mohl GKL pokračovat ve své existenci, musel se formálně včlenit do Sokola Lišnice a stal se tak součástí sjednocené tělovýchovy.

Toto včlenění však mělo své neblahé dopady. Otevřel se totiž staronový problém s fotbalisty. Předseda Místního národního výboru (MNV) Hrachovec začal realizovat první pokus o likvidaci „společnosti doktorů“ návrhem, aby se celý lišnický Sokol soustředil na jednom místě, a to na golfovém hřišti. Zde by se převážně hrál fotbal, klubovna by se využila jako sklad cvičebního nářadí

a převlékárna pro fotbalisty a když by bylo náhodou volno, provozoval by se i golf.

Začala složitá záchranná jednání. Nakonec místní hospodář pan Rákosník propachtoval kopané svůj pozemek u Řitky a GKL se zavázal mu hradit nájem, dokud bude kopaná vyvíjet svoji činnost. První Hrachovcův pokus o likvidaci GKL byl zažehnán.

Třetí desetiletí existence klubu (1949 až 1958)

Toto desetiletí lze považovat za nejnebezpečnější pro existenci golfu jako sportu v poúnorovém Československu.

V roce 1949 a v první polovině roku 1950 existoval golf v rámci jednotné tělovýchovné organizace Sokol a nic nenavštěvovalo, že by tomu tak nemohlo být stále. Novým řídicím orgánem bylo Ústředí golfu Sokola. Toto ústředí organizovalo soutěž družstev i celostátní mistrovství.

V červenci 1950 se konalo v Mariánských Lázních mistrovství republiky. Toto mistrovství vyhrál opět Hanno Tonder a dosáhl tak svého devátého mistrovského titulu.

Přišel však blesk z čistého nebe. Ke konci sezóny 1950 byla zakázána hra na klánovickém golfovém hřišti a byla zabráná klubovna. Její zábor byl tak rychlý, že si členové klubu ani nestáli odnést svoje věci a museli se jich dodatečně domáhat. Přesto se někteří golfisté domnívali, že tento zákaz není definitivní, a pokusili se o změnu.

Na podzim roku 1950 byl zatčen Hanno Tonder a v procesu konaném 23. května 1951 byl odsouzen Státním soudem k 3,5 roku vězení za napomáhání své švagrově k útěku z republiky. Hanno Tonder si odpykával trest v táboře u Jáchymova „na uranu“.

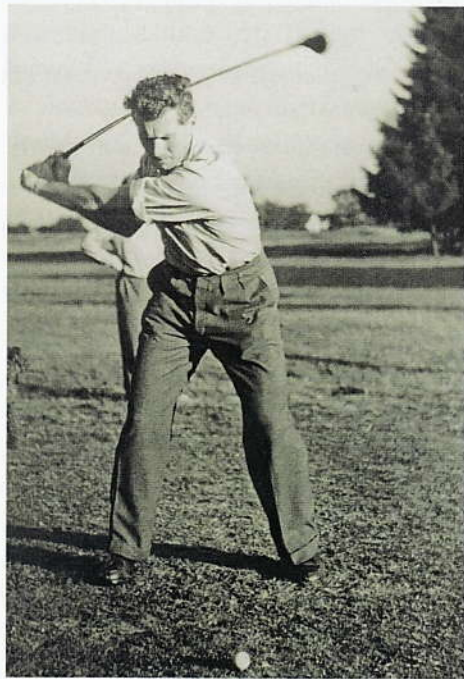
Dne 27. května 1952 předsednictvo ÚV Sokola zmařilo pokus golfistů o obnovení činnosti golfového hřiště v Klánovicích. Svým usnesením současně

vyřadilo golf ze sportů a zrušilo dosud existující Ústředí golfu Sokola.

Dne 11. července 1952 bylo GKL oznámeno, že hlavní místnost klubovny GKL je na základě výměru Okresního národního výboru Praha-jih určena ke skládce asi 2 vagonů obilí. Předseda MNV Hrachovec dokonce žádal vyklizení celé klubovny, tedy více, než uváděl výměr. Klubovna byla vyklizena pod dohledem příslušníků SNB.

Začala další složitá záchranná jednání. Nakonec byly příslušné orgány ONV přesvědčeny o nebezpečí požáru a výměr byl 23. července 1952 odvolán. Tím byl zažehnán i druhý Hrachovcův pokus o likvidaci GKL.

Nyní bylo jasné, že GKL není Sokolem Lišnice nijak chráněn, a styky s touto organizací zcela ustaly. GKL dál žil svým životem, jezdilo se na víkendy, přes den se hrál golf, večer se sedělo u společného stolu a hrály se společenské hry.

Hanno Tonder (1953)

V květnu 1953 se na základě amnestie vrátil z Jáchymova Hanno Tonder. Neuběhly však ani dva roky a přišla zpráva, která otrásla všemi golfisty. 21. února 1955 si Hanno Tonder sáhl na život. Skončil se tak život mimořádného člověka i golfisty.

Památku Hanno Tondera si členové GKL začali v roce 1956 připomínat turnajem Memoriál Dr. Hanno Tondera, byť v tomto období se mohly odehrát pouze čtyři ročníky. Na tradici turnaje pak GKL navázal v devadesátých letech a od té doby se turnaj každoročně koná dodnes.

V září 1956 po několika letech relativního klidu dostal GKL nečekanou výpověď ze hřiště, a to k 31. březnu 1957. Výpověď dala klubu rada MNV z důvodu, že bylo rozhodnuto o jiném a definitivním využití pozemku hřiště.

A tak se hledalo záchranné řešení, které se našlo v hromadném vstupu GKL do pražské tělovýchovné jednoty Slavoje PZO. Přestup byl nabídnut všem členům GKL a všichni tuto nabídku přijali. Stali se tak členy golfového oddílu TJ Slavoj PZO. MNV již na výpovědi netrval.

Čtvrté desetiletí existence klubu (1959 až 1968)

Po dramatických událostech padesátých let bylo čtvrté desetiletí existence GKL ve znamení nového ožívání golfu v Československu jako uznaného sportu a zvyšující se existenční jistoty pod křídly silné pražské tělovýchovné jednoty.

Tou silnou pražskou tělovýchovnou jednotou již nebyl Slavoj PZO, ale Slavoj Praha, do kterého se začátkem šedesátých let Slavoj PZO včlenil. Spolu s tímto včleněním přešla na Slavoj Praha i nová nájemní smlouva na pozemek golfového hřiště, kterou Slavoj PZO ještě stačil s MNV Líšnice uzavřít.

V šedesátých letech se začala hrát golfová liga a oddíl golfu Slavoje v ní měl svoje zastoupení. Golf stále bojoval o oficiální uznání a svoji činnost přizpůsobil poměrům, které v té době vládly v tělovýchově. Liga představovala soupeření kolektivů, a to již znělo uším tělovýchovných funkcionářů lépe než soupeření jednotlivců. Nejvýraznější hráčskou osobností klubu – byť na Líšnici nejezdila hrát a v roce 1970

z klubu vystoupila – byla v tomto období Ludmila Křenková, která v barvách Slavoje vybojovala sedm mistrovských titulů.

Od roku 1962 řídila československý golf tzv. Řídící komise golfu, orgán, který si vytvořili sami golfisté a který nebyl součástí Československého svazu tělesné výchovy (ČSTV). ČSTV byl tímto činem zaskočen a zprvu nevěděl, jak se k tomu postavit. Teprve v roce 1966 byl golf opět přijat mezi sporty a byla zřízena Sekce golfu při ÚV ČSTV.

Slavoj Praha sice vzal oddíl golfu pod svá křídla, ale současně se snažil tuto situaci pro sebe využít. Proto zahájil v roce 1962 jednání s Ministerstvem zahraničních věcí s nabídkou na využívání jeho sportovních zařízení členy pražského diplomatického sboru. Nejednalo se jen o golfové hřiště, ale i o tenisové areály a další zařízení.

V té době ještě na Líšnici jezdili hráči ze starší garnitury, kteří měli své neradostné životní zkušenosti a nechťeli se na hřišti s diplomaty stýkat, protože jim bylo jasné, že to bude pod bedlivým dozorem StB. Proto bylo stanoveno, že diplomaté budou na golfovém hřišti hrát pouze v úterý a ve čtvrtek, zatímco víkendy budou pouze pro české hráče. Tak tomu zpočátku skutečně bylo.

Během šedesátých let se změnil došavadní přírodní ráz hřiště. GKL si do té doby kromě drobných úprav odpalíšť a greenů nedělal starosti s údržbou hřiště. Tráva byla nízká díky tomu, že byla spásána dobyt看em, takže se stříhaly pouze greeny. Po rozpadu líšnického JZD a zřízení státního statku však již líšnická pastvina nebyla využívána k pase-ní a nastal problém s růstem trávy. Ruční greenová sekačka už nestačila. Bylo třeba zakoupit výkonnější stroje a zřídít funkci správce hřiště.

A tak byl v roce 1967 přijat první greenkeeper. K dispozici měl sekačku značky Rasant, kterou sekal fairwaye, a sekačku Achilles, kterou sekal greeny. Bohužel zkušenost s ním a s řadou

jeho následovníků byla velmi špatná, a tak se greenkeeperi rychle střídali. Nakonec situaci zachránil pan Václav Šperl, který byl nejen dobrým greenkeeperem, ale i kvalitním opravářem techniky.

Za posledních zhruba 50 let se hřiště výrazně změnilo – pohled na prostor dnešních jamek č. 1 a 9 v roce 1967...

... a podobný pohled v roce 2018.

Nastalo Pražské jaro. Dlouho připravovaná První celostátní konference golfu se konala dne 2. března 1968. To již bylo Pražské jaro v plném proudu a věci se vyvíjely velmi pozitivně. Uvažovalo se i o obnově klánovického hřiště. Pak se ale vše vyvinulo jinak.

Páté desetiletí existence klubu (1969 až 1978)

Příkrov normalizace padl i na golf. Přesto však to pro československý golf nebylo období úplné stagnace, ale postupného rozšiřování organizační i členské základny. GKL v rámci Slavoje ovšem čelil vzrůstajícímu vlivu silné a státem podporované Správy služeb diplomatickému sboru na líšnické hřiště. V tomto období také byla zahájena přestavba hřiště na nekřížující se systém.

Dne 19. dubna 1969 byla ukončena činnost Sekce golfu ÚV ČSTV a byl založen Československý golfový svaz.

Na Líšnici v té době došlo k elektrifikaci klubovny a k rozšíření terasy před klubovnou. V srpnu 1970 byla dokončena příjezdová cesta od silnice ke hřišti.

V sobotu 27. března 1971 navštívil Líšnici známý golfový architekt Frank Pennink. Do Prahy přijel, aby se vyjádřil k prvnímu projektu budoucího nového motolského hřiště. V zápise do kroniky o Líšnici napsal, že je to unikátní hřiště v krásném prostředí.

Ve čtvrtek 9. března 1972 došlo k významné události. Mezi TJ Slavoj Praha a MNV Líšnice byla podepsána nová nájemní smlouva na pozemek hřiště č. 213/1 na dobu 30 let, tedy do roku 2002. Zdálo se, že tato smlouva zajišťuje existenci klubu do daleké budoucnosti.

Dne 18. října 1972 byl v konspiračním utajení před členy golfového oddílu dán Slavojem Praha písemný souhlas Správě služeb diplomatickému sboru (SSDS) s výstavbou montované chaty Montana v areálu golfového hřiště. V návaznosti na to byla ve čtvrtek 30. listopadu 1972 podepsána mezi MNV Líšnice, SSDS a TJ Slavoj Praha dohoda, kterou se TJ Slavoj Praha vzdává nájmu části pozemku č. 213/1 o výměře 1560 m² ve prospěch SSDS. Opět v utajení.

Dne 7. února 1973 zaslal TJ Slavoj Praha na Státní statek Zbraslav dopis se žádostí o přenechání pozemků sousedících na severní straně s pozemkem č. 213/1 k využití pro golfové hřiště. Souhlas byl dán 6. března 1973, a tak mohla vzniknout dlouhá fairway, na které leží dnešní jamka č. 5. Tím byl dán základ k celkové přestavbě na nekřížující se herní systém.

Začala velká práce na zušlechťování nově získaných pozemků, které byly plné kamení, a byla zahájena výstavba několika nových greenů a nových odpališť.

Dne 29. ledna 1975 byla podepsána mezi TJ Slavoj Praha a SSDS „Smlouva o spoluužívání hřiště“. Opět v utajení před golfisty. To, že členové golfového

oddílu o těchto věcech nebyli předem informováni, bylo dáno organizační strukturou Slavoj. O těchto věcech rozhodoval hlavní výbor jednoty, kde měl golfový oddíl zastoupení svojí tehdejší předsedkyní. Shodou okolností její manžel a rovněž člen golfového oddílu byl předsedou celé jednoty. A další shodou okolností oba zmínění byli současně pracovníky SSDS. Proto vše šlo tak hladce.

Koncem března 1976 proběhla na hřišti výsadba stromků objednaných u Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti na Jílovišti. Bylo dodáno 23 ks douglasky zelené, 13 ks břízy a 6 ks modřínu. Do této doby bylo hřiště víceméně bez stromů mimo jiné vzhledem ke křížujícímu se systému jamek. Stromy z této první vlny výsadby najdeme dodnes mezi jamkami č. 1 a 4.

V úterý 21. září 1976 si SSDS slavnostně otevřela diplomatickou klubovnu. Samozřejmě se tato slavnost členů golfového oddílu netýkala. Jedinými přítomnými členy oddílu golfu byli již zmínění manželé.

Diplomatická klubovna čtyři dekády po svém otevření (2017)

V tu dobu skončil pan Václav Šperl jako správce hřiště. V srpnu 1977 začala SSDS stavět asfaltované parkoviště.

Šesté desetiletí existence klubu (1979 až 1988)

Toto desetiletí je charakterizováno změnou herního systému hřiště, ale i konspirační přípravou SSDS na převzetí golfového hřiště a konečnou bitvou o ně.

V roce 1979 byla dokončena přestavba hřiště na nekřížující se systém drah. Ten se začal hrát od pátku 9. května

1980. Na plochu hřiště se zatím vešlo pouze sedm jamek, dvě jamky se musely hrát dvakrát, a to jamka č. 5 (která odpovídala dnešní jamce č. 9) a jamka č. 6 (která vedla zhruba stejně jako dnešní jamka č. 7, ale byla kratší). Do začátku 80. let spadá také začátek větší výstavby bankrů, která probíhala i v 90. letech a výrazně změnila tvář hřiště. První bankry, které doplnily do té doby jediný bankr z roku 1935, byly v té době vykopány na jamce č. 1 vlevo a vpravo před greenem.

Současně se zabydloval Diplomatický areál. Od srpna 1979 byl využíván nový bazén, v roce 1980 byly dány do provozu dva nové tenisové kurty a v roce 1981 byla otevřena Koliba.

Od roku 1985 začala SSDS usilovat o získání golfového hřiště. Připravila návrh třístranné dohody mezi MNV v Líšnici, SSDS a TJ Slavoj Praha, která by dávala SSDS zásadní pravomoci při provozování hřiště. Současně začali pracovníci SSDS konzultovat u právníka ČSTV možnost vypovědět Slavoji Praha platnou nájemní smlouvu uzavřenou v roce 1972. Právník ČSTV možnost vypovězení vyloučil.

Během roku 1986 nastala ve Slavoji nová situace. Vytvořila se silná opozice proti dlouholetému předsedovi Ivanu Vávrovi. Tato opozice bez ohledu na Vávřův kategorický nesouhlas prosadila rozhodnutí hlavního výboru, že se zvýší roční poplatek SSDS za spoluvyužívání líšnického hřiště z dosavadních 35 tis. Kčs na 60 tis. Kčs. Vávra však dopis s touto změnou odmítl podepsat. V důsledku této situace byla 11. května 1987 svolána mimořádná schůze výboru, kde byla Ivanu Vávrovi vyslovena nedůvěra a Vávra se své funkce vzdal. Důvodem k vyslovení nedůvěry bylo např. že Vávra vedl přímá jednání s MNV Líšnice a s SSDS bez vědomí a souhlasu hlavního výboru TJ.

Nyní nastala mezi SSDS a TJ Slavoj Praha bitva o hřiště. Z popudu SSDS zaslal 26. června 1987 MNV Líšnice Slavoji Praha výpověď z nájemní smlouvy, a to ke dni 1. července 1988.

Slavoj si nechal vypracovat reakci od JUDr. Jana Vrabce, který v závěru svého vyjádření, zaslaného 6. července 1987 MNV Líšnice, píše: „Vaše výpověď nemá právní důvod, a proto TJ Slavoj Praha na ni nerefluje. Trvá na dalším užívání pozemku dohodnutým způsobem do roku 2002“.

SSDS přešla do rozhodujícího útoku a šla za svým cílem získat úplnou kontrolu nad líšnickým hřištěm. Podporu měla v MNV Líšnice. Slavoj měl na své straně zatím orgány ČSTV, které však neměly žádnou velkou moc. Za této situace bylo na úterý 24. května 1988 svoláno do sekretariátu Slavoj v Týnské ulici jednání mezi SSDS a Slavojem. Na tomto jednání zástupce SSDS sdělil, že Federální ministerstvo zahraničních věcí požádalo 19. května 1988 Krajský národní výbor o převod pozemku č. 213/1 do operativní správy SSDS. Dodal, že žádost byla zaslána po projednání na Úřadu předsednictva vlády.

Ve skutečnosti však zásadní rozhodnutí o převodu pozemku na SSDS leželo na MNV Líšnice. Rada MNV se 24. června 1988 usnesla, že pozemek převede do správy SSDS. A tak když 18. srpna 1988 Krajská státní arbitráž v Praze rozhodla ve věci určení neplatnosti výpovědi smlouvy o užívání pozemku od MNV Líšnice ze dne 26. června 1987, již o původní výpověď vůbec nešlo. Byla totiž již dříve zvolena jiná cesta.

31. srpna 1988 byla podepsána předsedou MNV a ředitelem SSDS hospodářská smlouva o převodu práva hospodaření s pozemkem č. 213/1 z MNV Líšnice na SSDS. Převod se uskutečnil k 1. září 1988.

Pro GKL, působící jako oddíl golfu při TJ Slavoj Praha, nastalo nové, složitější období, které trvalo téměř 10 let.

Sejmé desetiletí existence klubu (1989 až 1998)

Na začátku tohoto desetiletí došlo k zásadní změně politického zřízení a pádu totality. Politická síla SSDS

zmizela. Nastalo období velkých nadějí. Přesto však v tomto období nečekala klub lehká cesta, spíše naopak. Avšak konec dobrý, všechno dobré.

SSDS v roce 1988 dosáhla svého a celý pozemek č. 213/1 přešel do správy SSDS. Nyní musel golfový oddíl bojovat o možnost dále na svém hřišti působit. Dne 1. ledna 1989 byla uzavřena hospodářská smlouva mezi SSDS a TJ Slavoj Praha (TJS) o spolupráci při využívání golfového hřiště. V dané situaci byla smlouva maximem možného a dávala golfovému oddílu TJ Slavoj Praha naději na další existenci na hřišti, které on i jeho předchůdci vybudovali. O to, aby na hřišti mohli hrát i ostatní golfisté – nečlenové TJS – musel golfový oddíl TJS urputně bojovat. Protože nikdo neznal budoucnost, byla smlouva uzavřena na 30 let, tj. do 31. prosince 2018. Správcem golfového hřiště byl pracovník SSDS, kterého jmenovala SSDS.

V listopadu 1989 nastala zásadní změna politického prostředí a pád totality. Zřejmě změna poměrů vedla k tomu, že MNV Líšnice přistoupil na uzavření smlouvy o převodu pozemku č. 212/3 z MNV Líšnice do majetku ČSTV a správy TJ Slavoj Praha. Na tomto pozemku byly umístěny buňky Slavoj (dnes je zde technické centrum pro strojový park). K převodu došlo 2. března 1990. Klub získal na Líšnici svůj první pozemek.

V tělovýchově nastalo období delimitací. Dne 10. března 1990 proběhl mimořádný sjezd české organizace ČSTV, který rozhodl o ustavení delimitační a majetkové komise. Na základě rozhodnutí této komise přešlo na řadu tělovýchovných jednot vlastnické právo k řadě nemovitostí. Dne 16. května 1990 přešlo z ČSTV na TJ Slavoj Praha vlastnické právo ke klubovně na golfovém hřišti Líšnice a k pozemku č. 212/3.

Pozemek hřiště byl nadále ve správě SSDS. Diplomatiecké zařízení na Líšnici však již přestalo být místem nenápadného soustředění západních

diplomatů za účelem jejich sledování, a proto bylo toto zařízení pronajato pro běžný restaurační provoz, a to i s hřištěm. A tak v roce 1992 pronajala SSDS provoz D-klubu společnosti V+D group, s.r.o. Na základě této skutečnosti byla uzavřena nová trojdohoda mezi SSDS, V+D group a TJ Slavoj Praha za účelem zajištění provozu a dalšího rozvoje golfového hřiště a celého sportovně-rekreačního areálu SSDS v Líšnici tak, aby sportovní provoz areálu neutrpěl a mohl se dále rozvíjet. Podle této dohody TJ Slavoj Praha zajišťovala na vlastní náklady a vlastními pracovníky údržbu a úpravy golfového hřiště tak, aby vyhovovalo sportovně-technickým požadavkům na provoz golfových hřišť. To bylo mimořádně důležité. Podpisem této dohody 1. dubna 1992 se hřiště de facto opět vrátilo golfovému oddílu, bez ohledu na vlastnické vztahy k pozemku.

Konečně mohl golfový oddíl opět udržovat a zlepšovat hřiště, které vybudoval. Do funkce greenkeepera se vrátil po více než třech letech opět Jiří Vozka.

Nová situace na golfovém hřišti Líšnice se velmi záhy promítla do jeho údržby a kvality. Proto klub požádal Československou golfovou federaci o znormování svého hřiště, kterému byla od 1. října 1992 přiznána norma 64.

Zatímco situace hřiště se v průběhu roku 1992 pro klub výrazně zlepšila, v pozadí se již chystaly nečekané problémy. Obec Líšnice, která v roce 1988 pozemek hřiště převedla na SSDS, začala SSDS o navrácení pozemku č. 213/1 zpět obci. Po odvolání proti zamítavému rozsudku soudu prvního stupně získala obec pozemek hřiště rozsudkem krajského soudu v Praze dne 12. dubna 1994. Právním důvodem vrácení pozemku byla prokázaná neplatnost hospodářské smlouvy, kterou se převod v roce 1988 uskutečnil, od samého počátku.

Oddíl golfu TJS se tedy považoval za právoplatného nájemce pozemku č. 213/1 podle nájemní smlouvy uzavřené v roce 1972 na 30 let, tedy do

roku 2002. Bohužel v nových podmínkách byla tato smlouva novým vlastníkem prohlášena za překonanou a zaniklou.

Protože oddíl golfu věřil, že se zastupitelstvem obce Líšnice dojde k dohodě, odkoupil od SSDS (nyní Diplomatického servisu) strojové vybavení na údržbu hřiště včetně traktoru. Bylo to v zásadě vybavení, které po ztrátě hřiště odprodal Slavoj SSDS. Klub rovněž zakoupil veškeré vybavení pro údržbu golfového hřiště od V+D Group. V+D Group jako nájemce D-klubu skončil a D-klub byl pronajat p. Františku Kozlovi.

Nastalo složité jednání o novaci smlouvy z roku 1972, které však nevedlo k cíli.

V únoru 1995 zveřejnilo zastupitelstvo obce Líšnice záměr pronajmout pozemek č. 213/1 pod golfovým hřištěm komukoliv ve veřejné soutěži. Klub samozřejmě protestoval.

Dne 11. září 1995 získal klub pozemek č. 211 odkoupením od vlastníka p. Nováka, který jej získal v restituci. Konečně jsme měli na Líšnici vlastní půdu pro rozšíření hřiště (na tomto pozemku se dnes nachází green č. 3 a první polovina jamky č. 4).

Nastala další zásadní právní změna. Golfový oddíl TJ Slavoj Praha se po vzájemné dohodě s mateřskou jednotou 15. prosince 1995 osamostatnil a stal se od 1. ledna 1996 občanským sdružením Golfový klub Líšnice.

Dne 5. února 1996 obec Líšnice pronajala pozemek hřiště nájemci D-klubu p. Františku Kozlovi a nastalo období složitých jednání o zabezpečení provozu hřiště. GKL stále obhajoval svoji nájemní smlouvu z roku 1972, a to i soudní cestou, přičemž nikdo nezpochybňoval, že golfové hřiště GKL vybudoval.

Nakonec došlo k mimosoudnímu vyřešení vleklého sporu. Byla uzavřena dohoda o převodu nájemní smlouvy k pozemku hřiště z p. Kozla na GKL,

a to k 1. lednu 1998. Tato smlouva odstartovala proces velkého zvelebování golfového hřiště.

V roce 1998 byl zahájen provoz na jamkách č. 3 a 4, čímž se hřiště stalo devítijamkovým.

První sekání jamky č. 4 (1997)

Nové jamky č. 3 a 4 (1999)

Osmé desetiletí existence klubu (1999 až 2008)

Toto období lze charakterizovat jako období největšího zvelebování golfového hřiště a jeho zázemí. Současně v tomto období získal GKL významnou část pozemku pod hřištěm.

V březnu 1999 byly zahájeny výkopové práce na zavlažovacím zařízení. Jako součást zavlažovacího systému bylo vybudováno jezírko u greenu č. 9. Dne 23. dubna 1999 byly poprvé vyzkoušeny závlahy odpališť a greenů. Nastala nová etapa rozvoje hřiště.

Od 1. dubna 1999 začal GKL provozovat driving range spolu s Golfovým centrem Erpet. V červnu 1999 bylo získáno stavební povolení na krytá odpaliště na driving range. Od 1. ledna 2002 se stal GKL jediným provozovatelem drivingu.

Stále se rozšiřující strojový park na údržbu hřiště vyžadoval vybudování

technického centra pro jeho uskladnění. Toto technické centrum bylo vystavěno v roce 2000. V říjnu 2000 byla zahájena výstavba kanalizace.

V letech 2001 a 2002 proběhla první přestavba odpališť, při níž byla odpaliště ohraničena dřevěnou palisádou.

V březnu 2002 byla dokončena přestavba klubovny. Byla rozšířena společenská místnost, vystavěna recepce a vybudováno dosud chybějící sociální zařízení. Na podzim 2002 byl vystavěn vedle klubovny rozsáhlý altán.

Existovaly však stále se vlekloucí problémy. Největším problémem bylo, že GKL neměl u hřiště vlastní parkoviště. Stávající parkoviště patřilo Diplomatickému servisu a disponoval s ním nájemce D-Klubu. O formě a úhradě za využívání parkoviště bylo třeba se stále dohadovat. Návštěvníci hřiště byli nuceni za parkování platit.

Začala realizace druhé etapy výstavby zavlažovacího systému hřiště. Dne 23. května 2005 byly zahájeny práce na výstavbě druhého jezírka a studny. Napouštění jezírka z nové studny bylo zahájeno 7. června 2005.

V návaznosti na výstavbu jezírka a studny vyjádřila obec Líšnice souhlas s územním rozhodnutím, týkajícím se plánovaných závlah fairwayí. V prosinci 2005 nabylo stavební povolení na tuto výstavbu právní mocí. Realizace byla provedena během roku 2006.

Budování závlah – jamka č. 9 (2006)

Shodou okolností byl v té době v obci Líšnice budován obecní vodovod. Výstavba obecního vodovodu se dostala do finančních problémů a vzniklo nebezpečí, že státem poskytnuté finanční

prostředky budou muset být vráceny. To by obec přivedlo do velkých obtíží. Za této situace se v listopadu 2006 obrátil představitel obce na GKL se žádostí o pomoc. Nakonec se řešení našlo v odprodeji části pozemku pod hřištěm golfovému klubu za částku, která byla pro dostavbu vodovodu dostatečná. Odprodaná parcela představovala cca 50 % pronajatého pozemku. Kupní smlouva byla podepsána v dubnu 2007.

V roce 2008 byla zahájena přestavba odpališť, která zejména spočívala v nahrazení dřevěných palisád kamennou podezdívkou. Dokončena byla v srpnu 2009.

Odpaliště č. 4 krátce před rekonstrukcí...

... a po rekonstrukci (2009)

Deváté desetiletí existence klubu (2009 až 2018)

Deváté desetiletí existence klubu lze charakterizovat jako období, ve kterém klub dále zkvalitňoval své hřiště a dlouhodobě zabezpečil svoji existenci. Zejména byl vyřešen vleklý problém chybějícího vlastního parkoviště u hřiště.

Soukromý nájemce D-klubu skončil a GKL zažádal o pronájem tohoto zařízení. V únoru 2010 byla uzavřena nájemní smlouva na zařízení Diplomatičského servisu s vyloučením Koliby. Nyní bylo konečně parkoviště u hřiště ve správě klubu. Současně GKL zahájil jednání o realizaci privatizačního projektu na D-klub, který byl předložen již v devadesátých letech.

Dne 15. září 2010 vláda schválila prodej majetku Diplomatičského servisu na Líšnici Golfovému klubu Líšnice. Po dlouhých a složitých jednáních s bankou došlo 5. srpna 2011 k podpisu úvěrové smlouvy. Následně byla podepsána kupní smlouva a provedeno protokolární převzetí majetku. K tomu došlo až koncem září 2011.

V dubnu 2012 bylo hřiště obehnané elektrickým ohradníkem kombinovaným s dřevěnou ohradou proti divočákům. V první polovině roku 2013 byla provedena úprava drivingu zlepšením vizualizace hry vybudováním nových cílů a instalovány informační cedulky se vzdálenostmi jednotlivých cílů.

Během zimy a jara 2014 probíhaly práce na nových dámských odpalištích na jamkách č. 1, 4 a 8. Všechna tři dámská odpaliště byla zprovozněna v červnu 2014. Rozšířeno bylo pánské odpaliště č. 5. Mezi odpalištěm č. 8 a greenem č. 5 byl instalován altánek a byla dokončena velká oprava přístupové cesty od parkoviště.

V souladu s nájemní smlouvou na pozemek části hřiště patřící obci Líšnice bylo třeba připravit dodatek aktualizující nájemní vztah. Jednání probíhalo od června do listopadu 2015, kdy byl dodatek oběma stranami podepsán. Dodatek prodloužil nájem pozemku až do konce roku 2045.

V červenci 2016 byl zkolaudován a uveden do provozu další studniční vrt, a to na jamce č. 7. Nový vrt umožnil klubu více zavlažovat hřiště zejména v horších letních měsících, kdy dosavadní kapacita závlah nebyla dostatečná.

Během roku 2017 byla podepsána nájemní smlouva na 10 let s novým vlastníkem pozemku 209/1, na kterém se nachází část hřiště. Tento pozemek, který měl GKL pronajatý od Pozemkového fondu, se v rámci restitucí vrátil Římskokatolické farnosti Mníšek pod Brdy, a bylo proto třeba uzavřít nájemní smlouvu novou.

Závěr

Snažili jsme se ukázat něco z devadesátileté historie GKL. Zejména události, které byly buď dramatické, nebo naopak velmi radostné. V českých poměrech je devadesátiletá existence jednoho klubu na jednom hřišti unikátem, který nemá obdobu. Po devadesáti letech má GKL velmi pěkné hřiště z větší části na svém pozemku a ke zbývajícím částem pozemku hřiště má dobrý a dlouhodobý nájemní vztah. A přitom byla několikrát existence GKL vážně ohrožena a mohlo se stát, že by na golf na Líšnici vzpomínali již jen hodně staří pamětníci. Za to, že k tomu nedošlo, budme vděční osudu i těm, kteří za zachování GKL úspěšně bojovali.

Prokop Sedlák

Program oslav 90. výročí GKL

9. června 2018

TURNAJ TEXAS SCRAMBLE (8:30–14:00)

Vložené soutěže o hodnotné ceny

(Nearest to the pin, Longest drive ženy/muži)

ONDŘEJ HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS (14:30–18:00)

DOPROVODNÝ PROGRAM (11:00–18:00)

- Historie golfu • Golfová akademie pro každého, i pro děti od 3 let • Demo den, fitting • Módní poradenství Magic Helena • Kosmetické poradenství Mary Kay • Stánek PartyLite • Pro děti malování na obličej, dětské hry a dílny • Tombola o hodnotné ceny